

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

29. 01. 2024 - 4. 02. 2024

motto týdne:

„ Byl jsem s tebou ve všem, cos podnikal,“ praví Bůh. “

PONDĚLÍ 29. 01. sv. Afrata, poustevníka

2 Sam 15,13-14.30; 16,5-13a; Žl 3, 2-3.4-5.6-8b Komentář: **Mk 5,1-20**

Uzdravením dává Ježíš úkol: jdi a vypravuj...

I mě Bůh uzdravuje a posílá s podobným úkolem.

ÚTERÝ 30. 01. sv. Batyldy, královny, vdovy a řeholnice OSB

2 Sam 18,9-10.14b.24-25a.30 – 19,4; Žl 86,1-2.3-4.5-6 Komentář: **Mk 5,21-43**

Ježíšovy mocné činy se projevují i dnes, právě v jeho církvi.

Nejsou možná patrné na první pohled. Ale chci bystřit svůj vnitřní zrak.

STŘEDA 31. 01. památka sv. Jana Bosco, kněze a vychovatele

2 Sam 24,2.9-17; Žl 32,1-2.5.6.7 Komentář: **Mk 6,1-6**

Předpojatost, odsuzování, aniž bych to prožil. Důvody, které mnohým brání k následování Ježíše. Kdo je takto zablokovaný, těžko přijme radostnou zvěst!

ČTVRTEK 01. 02. sv. Jindřicha Morse, kněze a mučedníka

1 Král 2,1-4.10-12; 19,1-7; Žl 1 Kron 29,10bc.11abc.11d. Komentář: **Mk 6,7-13**

Ježíš nedbá na odmítnutí a vysílá apoštoly. Po dvou. I proto, aby dávali vzor snášlivosti těm, ke kterým přijdou.

PÁTEK 02. 02. svátek Uvedení Páně do chrámu

Mal 3,1-4; Žl 24 (23),7.8.9.10; Žid 2,14-18 Komentář: **Lk 2,22-40**

Žena vysokého věku, prorokyně Anna, stojí v příběhu jaksi v pozadí.

„Přišla tam právě v tu chvíli...“ Není to snad životním údělem každého z nás?

SOBOTA 03. 02. sv. Blažeje, biskupa a mučedníka, sv. Ansgara, biskupa

1 Král 3,4-13; Žl 119,9.10.11.12.13.14 Komentář: **Mk 6,30-34**

Po každé aktivitě je krásné vyhledat opuštěné místo. Nebojme se i my vydat se na opuštěné místo s Ježíšem.

5. neděle v mezidobí - Cyklus B - 04. 02. 2024

Asi nejen lidé v pracovním procesu, ale téměř všichni potřebujeme strukturovat pracovní den. Od školního rozvrhu dětí až po připomínku vzít si léky u seniorů.

Jaké body má náš den? Umíme se držet důležitého? Dnešní neděle je milou příležitostí k reflexi našich dní. Má náš den cíl? Dokážeme skrze události a starosti nechat proniknout světlo Božího pohledu?

1. ČTENÍ

Kniha Job se podobá divadelní hře. Obsahuje dlouhé monology šesti aktérů. Tématem této hry je hledání odpovědi na smysl lidského utrpení. Job je spravedlivý, nezhrěšil, a přece velmi trpí. Sedmá kapitola je Jobovým pláčem. Poslední verš je modlitbou.

Job 7,1-4.6-7

Job řekl: „Což nejsou svízele údělem člověka na zemi, dni jeho jako dni nádeníka? Jak otrok touží po stínu, jak nádeník čeká na svou výplatu, tak jsem dostal v úděl měsíce bídy a noci soužení byly mně přiděleny.

Když uléhám, říkám si: Kdy asi vstanu? Když končí večer, sytím se neklidem do úsvitu. Mé dny jsou rychlejší než tkalcovský člunek, plynou bez naděje. Pamatuj, že můj život je jako dech, mé oko již nikdy neuzří štěstí.“

ŽALM 147

První verše žalmu jsou odpovědi na první čtení, druhá strofa mluví o Bohu jako lékaři, který nenechá bez pozornosti žádnou ránu. On léčí a pozvedá.

Odpověď: Chvalte Hospodina, který uzdravuje ty, jimž puká srdce.

**Chvalte Hospodina, neboť je dobrý, – opěvujte našeho Boha, neboť je milý,
– zaslouží si chválu. – Hospodin buduje Jeruzalém,
– shromáždí rozptýlené z Izraele.**

Uzdravuje ty, jimž puká srdce, – a jejich rány obvazuje.

– Určuje počet hvězd, – každou z nich nazývá jménem.

Velký je náš Pán a přemocný, – jeho moudrost je bez míry.

– Pokorné Hospodin pozvedá, – bezbožné však ponižuje k zemi.

2. ČTENÍ

V deváté kapitole prvního listu Korintánům se Pavel vyjadřuje k otázce odměny (platu) za službu hlásání evangelia. Nejprve obhajuje, že na ni má nárok. Následně však říká, že se jí v Korintě zřekl. Předkládá těm, kteří na něj dorážejí (9,3), že jeho služba komunitě křesťanů je sebe-vydáním a nikoli cestou k obohacení se.

1 Kor 9,16-19.22-23

Bratři! Že hlásám evangelium, tím se chlubit nemohu; to je mi uloženo jako povinnost, a běda, kdybych ho nehlásal. Odměnu bych mohl čekat, kdybych to dělal z vlastního popudu. Když to však dělám proto, že to mám nařízeno, plním jen úkol, který mi byl svěřen. Jaká je tedy moje odměna? To, že hlá-

sám evangelium, a nic za to nechci, takže se vzdávám práva, které mi evangelium poskytuje. Jsem nezávislý na všech, a přece jsem udělal ze sebe služebníka všech, abych tak získal tím větší počet lidí. U slabých jsem se stal slabým, abych získal slabé. Pro všechny jsem se stal vším, abych stůj co stůj zachránil aspoň některé. A to všechno dělám proto, abych zároveň s nimi získal podíl v dobrech evangelia.

EVANGELIUM

Pokračujeme ve čtení první kapitoly Markova evangelia. Tato perikopa popisuje Ježíšův typický den. Uzdravuje, není mu lhostejná žádná nouze, ale také má čas na modlitbu. Důraz však neklade na léčení nemocných, ale na zvěstování evangelia. Lidé v sobotu dodržovali šabatový klid, ale když den skončil západem slunce, hned se dávají do pohybu.

Mk 1,29-39

Ježíš vyšel ze synagogy a vstoupil s Jakubem a Janem do Šimonova a Ondřejova domu. Šimonova tchyně ležela v horečce. Hned mu o ní pověděli. Přistoupil, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Tu jí horečka přestala a ona je obsluhovala. Když nastal večer a slunce zapadlo, přinášeli k němu všechny nemocné a posedlé. Celé město se shromáždilo u dveří. I uzdravil mnoho nemocných s rozličnými chorobami a vyhnal mnoho zlých duchů. Nedovoľoval však zlým duchům mluvit, protože věděli, kdo je. Brzo ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel ven, zašel si na opuštěné místo a tam se modlil. Šimon se svými druhy se pustili za ním. Našli ho a řekli mu: „Všichni tě hledají!“ Odpověděl jim: „Pojďme jinam, do blízkých městeček, abych i tam kázal, protože kvůli tomu jsem přišel.“ A procházel celou Galilejí, kázal v jejich synagogách a vyháněl zlé duchy.

K ZAMYŠLENÍ

Ve vzácném shrnutí Kristova pracovního dne, jak ho zachytil evangelista Marek, slyšíme důvod Ježíšova působení: „...abych i tam kázal.“

Přišel hlásat evangelium. Z předchozího textu je vidět, že za „hlásáním“ máme vidět nejen slova, ale i uzdravování a vymítání démonů. Lidé na první pohled poznali, že se děje něco neobvyklého. Ke Kristovu běžnému dni patřila modlitba, pozornost k nemocným, ale i úsilí neztratit cíl své mise. Jak by vypadalo shrnutí našeho pracovního dne? Byla by tam modlitba, pozornost k nouzi druhých...? Nakolik nás odvedou starosti tak daleko, že přestáváme být lidskými, resp. Božími dětmi nesoucimi světlo Kristova evangelia o životě a vykoupení?

Znovu si připomeňme, jak se má chovat dobrý vychovatel i tři jeho zásady: rozum, náboženství a laskavost. Stanovme si, jak je budeme uplatňovat u těch, kteří jsou nám svěřeni.